

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya mesterutca 33. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előzetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendőek
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr. (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, tiesó-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszafalusi, köhalmi, medgyesi, nagy-sink, segesvári s sz-
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daw-
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

136-ik szám.

Brassó, Kedd, november 27-én.

IV. évfolyam 1888.

A szász ultrák.

Sajátságos fátuma a szász-német néppárt képviselőinek, hogy mindég a legrosszabb al-
kalmat válaszájk arra, hogy képzelt sérelmei-
ket feltárlják ország-világnak. Igaz, hogy erre
elvégre mindég rossz az alkalom, de annyira
még sem, mint most, a regálé-javaslat tárgya-
lása alkalmával Steinacker Ödön úr, a nagy-
disznódi választókerület képviselőjének fellé-
pése, a ki ismét inscenizott oly jelenetet a
képviselőházban, melyre — bizonyára — már
régén készült, mert pártjának elve az, hogy
nem szabad soká pihentetni a németországi
közvéleményt az erdélyi szászok képzelt sérel-
meivel. Az erdélyi szászokra nézve életkérdés,
hogy Németország közvéleményének alkalom
nyújtassék, állandóan sajnálkozni az erdélyi
szászok fölött s gondoskodni egy kis pénzmag-
ról, mely táplálja azután ezen kétes hírű ura-
kat s pártjukat.

Steinacker Ödön urnak tényleg nem is
lehetett más célja, mint ez. Mert a miniszter-
elnök kimutatta, hogy a szász föld hálával tar-
tozik ezen tárgyalás alatt lévő törvényjavas-
latért a kormánynak, mely kártalanítani akarja
oly jogért, melylyel sohasem bírt.

Ennélfogva tehát már Meltzl Oszkártól is
nagy hiba volt szász szempontból, ellenséges
állást foglalni el a törvényjavaslattal szemben,
de annál inkább kvalifikálhatatlan eljárás volt
a Steinackeré, a ki köszönet helyett durván s
igazságtalanul támadott kormányt és nemzetet.

Tagadhatatlan tény, hogy a magyar nem-
zet túlnyomó részében a legcsekélyebb rokon-
szenv sincs a szászok iránt, de annál nagyobb
az ellenszenv. És ez nem is csoda. A kik tá-
vol élnek innen, nem ismerik a csendes, józan
és szorgalmas szász népet, — hanem vezetők,
nevezetesen képviselők után ítélik meg. Már
pedig lehetetlen rokonszenves ítéletet alkotni
oly népről, — legyen az bár anyagi — mely-
nek képviselői egy Zay, Steinacker, Kaiser,
Eiltsch s társaik, a kiket maguktartásában csak
a magyar nemzet elleni gyűlölet vezet és a
Németország felé gravitálás; a kik szavakban
már többször hangsúlyozták a hazához való
ragaszkodásukat, de tetteikkel mindig az ellen-
kezőt bizonyították.

A szász néppárt minden alkalommal han-
goztatja szeretét az állam s nemzet iránt, de
mandatáriusai viszont minden alkalmat megra-
gadnak arra nézve, hogy ezt megeczáfolják.

És az a körülmény, hogy annyiszor val-
lottak már kudarcot a képviselőházban s mégis
mindég újból és újból állanak vele elő, —
bizonyosága annak, hogy az alkalmat erre ke-
resik. Így tett Steinacker Ödön is, midőn a
regálé-javaslat tárgyalását egy kis nemzetiségi
heccekre használta fel, ez által ismét magára
s az általa képviselt szászosságra zúdítva a nem-
zet közvéleményét.

A szász lapok zokon veszik a kormány-
tól, hogy nem viszonzta az általuk nyújtott
békejobbot.

Vajjon miben állott ez a békejobb? Ab-
ban-e, hogy Meltzl Oszkár mondott egy békü-
lékeny szellemű beszédet, — de azt sem min-
den szemrehányás nélkül — melyet azután egy
másik szász képviselő a porba rántott? Abban-e,
hogy belenyugosznak a változhatatlanba s leg-
alább nem oly gyakran lármáznak erőszakos
elnyomatásról? Avagy abban, hogy valahány-
szor egy képviselői kerület megürül, minden-
kor a legtulzább, kipróbált ultrákat választják,
mint történt legutóbb is a vidombáki kerü-
letben?

Részünkről nem tudjuk, mikor nyújtottak
a szászok, nemcsak a kormánynak, de a ma-
gyar nemzetnek is békejobbot. De igenis tud-
juk azt, hogy a kormány és a magyar társa-
dalom többször kínálta meg vele, — csak hogy
nekik soha sem kellett. Ha tetszik, konkrét
esetekkel szolgálhatunk.

És a szászok erre mit feleltek? Steinacker
Ödön úr tolmácsuk volt most is!

Ámde a botnak két vége van.

A szász túlzók sérthetik a magyar nem-
zet érzületét, de ugyanekkor sértik néptük ér-
dekeit is. Az a 160.000 szász ember nem fogja
megakasztani a magyar nemzet és állam ha-
ladását, ha mindnyájan is állanának fel ellene.
De igenis, ha az ördög, melyet ők oly feketé-
nek festenek a falra, lecsap közéjük, képes is
reá, hogy megsemmisítse őket.

Csak hogy ez az ördög nem létezik. Ősei-
től öröklött türelmességéből kifolyólag a ma-
gyar nemzet tiszteletben tartja a hazában élő

összes nemzetiségek jogait. Ezt teszi szászszal,
oláhval szemben is. És ha mindazonáltal e két
nemzetiség mégis örökké elnyomatásról beszél,
teszi ezt azért, mert mint az útszéli koldusnak,
hogy szánalmat keltsen, vérző sebekekre van
szüksége s ha nincs, okoz magának.

Ily seb-feltépés volt a Steinacker fellépése
is. Csak hogy hamar talált orvosra. Tisza Kál-
mán miniszterelnök oly dózis orvosságot adott
be neki, a melytől nemcsak ő, hanem az ösz-
szes ultrák sebei valószínűleg hirtelen beheg-
gednek. A mit a miniszterelnök neki mondott,
az szolt társainak és az összes szász ultráknak.
A miniszterelnök oly pilulákat készített szá-
mukra, melyet aligha könnyen nyelhetnek le.

Irhatnak ők ezután a német lapokba tet-
zés szerint. A minek jönni kell, az jönni fog.

Steinacker urra vonatkozólag azonban
még egy szavunk van. Tudtunkkal ez az úr
titkára az ország első kereskedelmi és iparka-
marájának: a fővárosinak. És ez az úr, ki any-
nyi alkalommal mutatta ki már a foga fehérét
a magyar állam és nemzet iránt, ez az úr még
mindég megmaradhat Magyarország első, fővá-
rosi kamarájának titkári állásában.

Igaz, hogy a kereskedelmi kamara nem
politikai fórum. Ámde az a kamara magyar
kamara, s a ki hazáját és a nemzetet minden
alkalommal így gyalázza, mint Steinacker, az
nem méltó arra, hogy a magyar fővárosi ke-
reskedők és iparosok mandatáriusa legyen!

Belföld.

Brassó, nov. 26. (Országgyűlés.) A képviselő-
ház szombati ülésén véget ért a regale-javaslatok fölött
folytatott általános vita. A vita bezárása előtt még
Wekerle államtitkár szolt, nagy sikerrel polemizálva
az ellenzék szónokaival. Erre következtek a zárbeszé-
dek. Darányi Ignác előadónak ma igen jó napja volt.
Hatásosan, erős érvekkel czáfolta az ellenzéki érveket
s különösen Polónyi számításainak a városokra ked-
vezőtlen voltát mutatta ki; majd a fővárosra vonatko-
zólag derített föl olyan ténykörülményeket, melyeket
Kaas elhallgatott volt. A nagy tetszést aratott mindkét
beszéd után Unger és Polónyi éltek a zárászó jogával s
miután még Vadnay replikázott vissza csipősen Poló-
nyinak és Szalay Imrének, Tisza Kálmán miniszterel-
nök mondott egy órahosszig tartó beható és hatalmas

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

(Vége.)

Néhány percz mulva Elvin anyja kíséretében lé-
pett a szobába. Alfred a félhomályban nem láthatta
elég tisztán a leány vonásait, de már közellétének tu-
data oly hatást gyakorolt reá, hogy haragja elnémult.
De a mikor közvetlen előtte állott és láthatta arc-
vonásait, melyek az utóbbi idő belső küzdelmei kö-
vetkeztében csaknem egészen megváltoztak; látta csak-
nem átszellemült tekintetét, melylyel fájdalom minden
erejével reá nézett, akkor mély megindulással csak
annyit mondhatott:

— Oh, Elvin! mit tettél nekem és mindket-
lőnknek?

Elvin arczzsine megváltozott. Az a gyöngéd, sze-
retetteljes hang álomnak tetszett neki.

— Hát nem jól tettem? Hát nem te kívántad-e
így? — kérde halkan.

— Nem, az Istenre nem! Hogyan kételkedhetél
így bennem! Mi történt közted és Brenkenhoff Olga
között?

Elvin félrefordult.

— Megigérted, hogy beszélgetésünk titokban ma-
rad, — mondá azután, mialatt anyja hámulva nézett reá.

— Fel vagy mentve ezen ígéret alól, minthogy
ő maga törte meg e titkot, megmondva nekem, hogy
veled beszélt. De én szó szerint akarom hallani. Te
tartozol nekem ezzel. Jövőnkrol és boldogságunkrol
van szó.

Alfred oly szigorú, erélyes, de a mellett oly kéro
hangon mondá ezt, hogy Elvin engedelmeskedett. És
a mint hallotta Olga fenyegetéseit és bucsuszavait,
melyek a leánynak annyi fájdalmat okoztak, tisztán
látta azt a finom hálót, melyet e nő utána kivetett.
Csak most jött reá, hogy e nő azon szándékkal esalta
őt házába, hogy ott kihívja az őrnagy feltékenységét
s neki bajt okozzon. Most borzadály fogta el, a mint
Olgára gondolt. Tisztán látta azt a kaczer, alattomos,
csalfa nőt. — Megindultan és hálásan ragadta meg
Elvin kezét:

— Oh, te jó őrangyalom, mitől mentetél te meg
engem!

Elvin komoly mosolylyal nézett szeméibe. Anyja
jelenléte visszatartóztatta őket a beszédől.

— És te mindezt magad viselted el, gyermekem?
Egyetlen szót sem bíztál reám?! — panaszolá az anya
finom szemrehányással.

— Ne neheztelj, kedves anyám! — engesztelé
őt Elvin. — Szívbeli küzdelmeket egyedül keil végig-
harcolni és szerelemben csak négy szem között szá-
bad lenni.

— Értem, gyermekem, értem! Egyedül hagylak
titeket! — mondá az anya s ezzel kiment, de nem
neheztelt. Gyermeke arczában megújult remény s fel-
támadt boldogság sugára csillogott s a mindég aggódó
anya e perezen hitt először igazán e boldogságban.
Ezért szívesen hozta meg azt a csekély áldozatot,
hogy félreálljon.

A félhomályos szobában azonban két fiatal lény
állott egymással szemben, mindketten elteltlen boldog-
ságukkal. Fürkészve, ünnepélyes komolysággal tekin-
tett a leány a hozzá lehajoló arczba, remegő hangon
mondva:

— Alfred, légy igaz és őszinte! Önként és tisztá
szívvvel, saját sugallatodra tértél vissza hozzám?

— Egészen nyílt és őszinte vagyok. Hű voltam
hozzád és mindég szerettelek. De úgy, mint most, so-
hasem szerettelek.

S e szavak után karjaiba zárta a leányt.

Ekkor Elvin már nem félve csókolta meg, mint
eljegyzésekor; nem, hanem egy boldog szerető nő egész
hevével és erejével, a ki őszintén adja oda magát a
szeretett férfinak.

Künn az ablakok előtt most tüntek fel az első
csillagok, s a szerető anya hálás szívvvel tekintett fel
hozzájuk, buzgón fohászkodva gyermekei hosszantartó
boldogságáért.

(Merk után.)

beszédet, mire aztán a ház, a szélsőbali indítványok mellőzésével, a törvényjavaslatokat nagy többséggel fogadta el részletes tárgyalás alapjául. Az első szavazásnál a mérsékelt ellenzék egészében a szélsőbállal, a második szavazásnál részben a javaslat mellett, részben ellene szavazott. Széll Kálmán szintén jelen volt az ülésen, s az elhalasztó indítvány ellen, a javaslat mellett szavazott. Végül még Ugron Gábor interpellált a Mollinári-ezred egyik századában állítottág történt ember kintzás iránt.

Brassó, nov. 26. **(Az orosz kölcsön és Magyarország.)** A berlini pénzpiacz, illetve annak ama része, mely az új orosz államkölcsön kibocsátásában érdekelve van, e kölcsön ügyében hazánkban sajátágos kisérletre szánta magát. Ugyanis, a »Pester Correspondenz« értesülése szerint, több előkelő fővárosi céghez berlini üzletbarátaiktól nemrég oly értelmű felhívás intéztetett, hogy vennének részt az új orosz kölcsön aláírásában, mint a mely biztos és szép nyereséggel kecsegtet. Az ily értelemben megkeresett budapesti cégek azonban e felhívást természetesen visszautasították; sőt eg némelyikük, még pedig európai hírnevű és fontosságú kereskedői házak, visszautasító válaszuk mellé még határozott kommentárokat is fűztek, kijelentvén, mikép Magyarország megfoghatónak tartja, ha a német birodalom az orosz politika békés szándékai iránt bizalommal van s e bizalmat egy kölcsön átvételével escomptálja, — de másrésről a mi hazánk e bizalomban egyáltalán nem osztokodik és így semmi okunk arra, hogy e bizalom pénzügyi honorálásában magyar tőkével részt vegyünk.

Külföldi szemle.

Brassó, 1888. nov. 26.

Don Luiz portugál király csakhamar visszatért után Ferencz József s II. Vilmos császár-királyokat kinevezte a portugall hadsereg két ezredének ezredes-tulajdonosaivá. Ő felsége Ferencz József az 5-ik számú portugall gyalog-ezred tulajdonosi jogát nyerte s az erről szóló okmány a napokban nyújtott át a bécsi portugall követ, vicomte de Valmer által.

A szultán állítólag hajlandó véglegesen elismerni Kelet-Rumélia egybeolvasását Bulgáriával, ha Ferdinánd fejedelem kötelezi magát arra, hogy felhagy minden, Macedoniára vonatkozó tervével.

Francoziaországban nagyon zavarosak az állapotok. Forradalomról, államcsinyről beszélnek s írnak. Most a köztársasági-párti hírlapok kijelentik, hogy az államcsiny tervezéséről szóló hírek koholtak és az a céljuk, hogy elvonják a figyelmet a caesaristikus üzelmekről. Cassagnac a leghatározottabban állítja, hogy neki és Boulangernek megczáfolhatatlan bizonyítékaik vannak az államcsiny tervezéséről.

A Vatikánnak Német- s Poroszországhoz való viszonyára, a mint az Vilmos császár római utazása után átalakult, jellemző, hogy a német püspökök közelebb Rómába utaznak. A pápa hívta őket oda. Állítólag a pápa függetlensége mellett kezdendő politikai parlamentáris agitáció megbeszéléséről van szó.

A romániai miniszterválság el van intézve. A konzervatívek készeknek nyilatkoztak a kormánynak bizalmat szavazni, hogy ha az új kabinetben számukra három tárcza átengedtetik. A f. hó 23-án este a király elnöklete alatt tartott minisztertanács elhatározta, hogy a föltételt elfogadja. A kormány még 24-én letette az esküt a király kezeibe. A megelégedés általános; mindenki elismeri, hogy a válság gyors elintézése a királynak köszönhető. A miniszterium most tehát következő: Miniszterelnök: Rosetti Tivadar, külügyminiszter: Carp, belügyminiszter: Stirbey, igazságügyi miniszter: Vernesco, földmívelési miniszter: Lahovary, közmunkügyi miniszter: Marghiloman, hadügyminiszter: Mano tábornok, közoktatási miniszter: Majoresco, pénzügyminiszter Göermani.

A »Deutsches Tageblatt« című berlini lap »Németellenességek Ausztriában« cím alatt egy botrányos cikket közöl, mely Berlinben Rudolf trónörökösnek II. Vilmos császár iránti érzelmeivel és az osztrák-magyar német szövetség ellen szőtt ármányokkal foglalkozik, s a legképtelenebb rágalmakkal illeti Rudolf trónörökösünket. A »Berliner Tageblatt« reprodukálva e gyalázatos cikket, következő megjegyzést teszi: »Oly hallatlanok a támadások, hogy nem lehet azokat hallgatással mellőzni. Rudolf trónörökös, kit tudvalevőleg a legszorosabb barátság kötelei fűznek uralkodónkhoz, a »Deutsches Tageblatt« cikke németellenesnek tünteti fel.«

Tisza Kálmán beszéde.

Steinacker Ödön szász képviselő a képviselőház november 23-iki gyűlésén kvalifikálhatatlan modorban támadta meg ismét a kormányt s magyar nemzetet. E

támadásra Tisza Kálmán kormányelnök következő beszéddel felelt:

Tisztelt képviselőház! Mindenekelőtt bizonyos tekintetben legalább védelmem alá kellennem az előttem szólott t. képviselő urat. Én mindég elismeréssel vagyok az iránt, ha valaki egy czélra öntudatosan és alkalmas eszközökkel törekszik. Ő törekedett arra a czélra, hogy kifelé, ott, a hol nem ismerik a mi viszonyainkat, gyűlöletet terjesztszen; a magyar faj és Magyarország iránt, ő erre a szerinte legalkalmasabb eszközökkel törekszik.

De védelmem alá veszem más szempontból is. Nem áll, — bocssáson meg a t. elnök ur — hogy nem a regaleról szolt volna, ő a regaleról szolt, mert meg akarta kö-zönni ugy a magyar kormány, mint a magyar képviselőháznak azon jóságát — bár feltétlen jogát, az ország egész területén kivetni az italméresi jövedéket, kétségbe tán még ő sem vonhatná — mondom, meg akarta köszönni azon jóságát, hogy nem vetjük figyelembe, hogy a szász földön a regale, — pedig itt regále megváltásról van szó — soha sem volt és igazság szerint, ha nem akartunk volna az ország minden részének egyenlő mértékkel mérni, behozhattuk volna ott a jövedéket minden kártalanítás nélkül. Ezt akarta a képviselő ur megköszönni

A mi különben a dolog érdemét illeti, arra kár szót vesztegetni. A képviselő ur nem először tette; fogja tenni máskor is; olvasni fogjuk a szép cikkeket Magyarországra ellen a német lapokban; nem fogjuk kérdezni ki írta, de becsülni fogjuk a szerint, a mint érdemli.

De egyet még kell, hogy mondjak, és ez az, hogy Busbach t. képviselő ur nem beszélt kényszerítésről magyarosítás szem; ontjából, hanem felhozta azt a fővárosi socialis működésének érdemeit.

Már pedig az, hogy azon országban, a hol minden nemzetiségnek joga van fejlődéséről gondoskodni, épen a magyaroknak ne legyen szabad socialis téren saját nemzetiségi igényeit is fejleszteni és ne lehessen érdemül venni, ha ez valahol socialis téren megtörténik, ez már, engedelmet kérek, ez nemcsak az igazsággal, ez a józan észszel is ellenkezik.

Én, t. ház — és ezzel felszólalásom e részét be is végzem — csak sajnálatom, hogy egy hazánkban élő, mindenesetre sok jeles tulajdonnal bíró népfaj, minők az erdélyi szászok, ily szerencsétlen vezérferfiak ilyen felszólalásai által gyűlöltté teszi magát és úgy állittatik oda, mintha a magyar államnak ellensége volna; pedig meg vagyok róla győződve, hogy ha ezen vezérek nem vernék ok nélkül félre a harangot, az a munkát szerető nép nem fogna soha egyebet tenni, mint hiven teljesíteni kötelességét azon haza iránt, melyben nemzetiségi szempontból sem volt még soha, semmi néven nevezendő üldözésnek kitéve.

Én is azt hiszem tehát, hogy majd elmúlnak ezek az idők, az álpróféták szavára nem hallgatnak örökké és akkor ezen, a képviselő ur által itt elmondottak fölött, ugy a napirendre tér nemcsak a képviselőház, de egyáltalán az élet, hogy még a vezérek nevét is el fogják felejteni.

A magyar dalárda Nagy-Borosnyón.

— Saját külön tudósítónktól. —

Nem új dolog s nem új kezdeményezése dalárdának a székelyföldre való kirándulása. Már évekket ezelőtt — úgy tudjuk — Seps-Szentgyörgyön, azután meg K.-Vásárhelyen kereste meg székely testvéreit s rendezett sikerült estélyeket. Most harmadizben egy más vidékére rándult Háromszék megyének dalegyületünk, hogy a dal édes szavával üdvözölje a rokonokat, testvéreket, s a viszonyt, mely városunk magyarsága s a székelyföld között fenn áll, — kell, hogy fenn álljon, erősebbé, szilárdabbá fűzze s erkölcsi alapokra fektesse.

Folyó hó 24-én, szombaton délelben indult dalárdánk N.-Borosnyóra, hogy még az nap este ott hangversenyt rendezzen. Megérkezve 1/23 órakor Rétyre a községi haza előtt Réty, Egerpatak s N.-Borosnyó csoportosult közönsége várta a nemzeti lobogókkal feldíszített községi haza előtt a dalárdát, a hol dr. Barabás Albert körorvos üdvözölte a vendégeket a szeretet és igaz ragaszkodás meleg, őszinte szavaival, mire Bournáz Ernő egyleti alelnök válaszolt, megköszönve a szíves s tüntető fogadtatást. Miután elhangzott a szünni nem akaró éljenzés, N.-Borosnyó főbírója Kónya Lázár vezetése mellett tovább indult a mintegy 15-re tehető kocsisor s Egerpatakon a harangok zúgása s a kíváncsi lakosság lelkes üdvözlései közt haladt tovább s midőn N.-Borosnyó határát megközelíté, megdördültek a taraczkok s hirdették, hogy a vendégek közelednek.

Pontban 1/4 órakor — a folyton tartó taraczkölvések között — megérkezett az egyesület N.-Borosnyóra, hol nagy érdeklődő közönség s zenekar vára-

kozott reá. A »Rákóczy induló« hangjainál vonult fel kocsikon a menet a nemzeti lobogókkal díszített táncsház elé, hol Zágoni Pál ref. lelkész gyűjtő s hatásos beszéddel üdvözölte »azokat, kik a Szent-István birodalmának nemzetiségei által lakott egyik végpontján a dal hatalmával, ható erejével terjesztik, ápolják és erősítik a magyar hazafias érzületet, gondolkodást s cselekedetet, szereznek tiszteletet a magyar névnek, mire dalárdánk érdemes elnöke, Killyéni Endre áll. polg. isk. tanár mondott a töle megszokott hévvel s megnyerő egyszerűséggel köszönetet a figyelmes fogadtatásért s mutatta be az egylet választmányát. Majd a szállásoló bizottság kiosztotta a szállásoló czédulákat s a dalárdának minden egyes tagja az illető vendéglátó által vitetett szállására.

Fontban 8 órakor kezdetét vette a kiválóan díszes s nagyszámu közönséggel megtelt községi díszteremben a dalestély. A dalárda díszlobogója körül először is jeligéjének háromszoros elzengésével üdvözölte a hallgatóságot, melyet N.-Borosnyó községe s ennek vidéke szolgáltatót. Azután a tulajdonképeni műsor vette kezdetét, melynek egyes részeit Dománfy »Ég-színű kék a netelejts« kezdetű dalcokra, Tisza Aladár »Csak egy szép lány« című népdala, Ábrányi Kornél »Fülemile dal«-a, gr. Festetich »Árva lányhaja«, Zimay László »Pusztai élete« és Marschner »Éji dala« képezték, változatossá téve Bitay Béláné urnó hatásos s általános tetszéssel fogadott s Földes Géza községi tanító ur komikus s a közönség hangulatát fokozó szavalaival. Mondanunk sem kell, hogy ugy a kardalok, mint a szavalatok kellő praecizitással s várt hatással lettek előadva, minek ismétlés, taps s zajos éljenzés lettek természetes következményei.

A hangversenyt táncmulatság követe, melyben a székelyföld borosnyói vidékének díszes hölgykoszoruja s nemes fiatalsága vett részt.

Szünet alatt 80 terítékű közvacsora volt a táncsház alsó termében, melyet a dalárda sikerült dalaival fűszerezett. Az első köszöntőt Zágoni Pál ref. lelkész a dalárdára mondotta; azután Józsa M. dalárdai titkár N.-Borosnyó közönségére mint vendéglátóira. Killyéni E. elnök dr. Barabás Albert körorvosra mint N.-Borosnyó és vidéke életét lelkére, Spaller J. a vidéki közönségre, Czeglédi J. rétyi ref. pap a jelenlévő hölgykoszorura, Zágoni Pál Killyéni Endre elnökre Killyéni E. Bada Danielre mint n.-borosnyói előkelő birtokosra s a csángó nép igaz barátjára stb. Mondottak még toasztokat Mally Nándor (ki közbe legyer mondva dísz székelyl é avatattott) s Szonda Laczi bátyánk fokozták a hangulatok kedélyes s humoros felköszöntőkkel.

A tánczó közönség reggel 6, s a mulató férfi közönség meg 8 óra felé oszlott szét, csak azért, hogy néhány percz múlva Konez György, Barabás Antal, Zágoni Pál, dr. Barabás Albert, Balló János, Bartha Ferencz, Székely Albert, Kátó József, Földes Géza stb. urak vendéglátó házában egy-egy villás- vagy korhely levesből álló reggelit körülülve a legelőzékenyebb szeretet és szíveségtől, elköltessenek.

11—12 óra között a dalárda elnöksége látogatásokat tett a közönség előkelőségénél s mindazoknál, kik a kirándulás fáradaibaiban, terheiben tevékenyebb részt vettek; azután meg minden egyleti tag a szíves vendéglátónál költötte el a barátságos s mondhatni pazarlágis fényes ebédet, s 3 órakor testületileg ugy a mint ment, visszaindult a dalárda Brassóba, hat taraczkölvés jelentvén az indulás idejének megérkezését.

A dalártársaság a legnagyobb megelégedéssel, emelkedett kedélyhangulatban érkezett meg Brassóba, azon jó kívánságnak adván kifejezést, hogy a magyarok istene N.-Borosnyó községét, mely a magyar dalárdát annyi és oly szíves fogadtatásban és ellátásban részesíté, soká és soká éltesse.

Figyelő.

Irodalom.

Jókai Mór-nak »a Lélekidomár« című regényéből, mely Révai testvérek kiadásában, mint a nagy-névű író újabb regényeinek gyűjteményében ez idő szerint megjelenik, a kiadóhivatal legutóbb a 5—7. füzeteket küldötte be nekünk. Lándory, a »Lélekidomár«, kit a független magyar miniszterium leggavallérabb tagja fogadáshán nyert meg az országnak, mint a kinek személyével a fogadást nyerő és az ország is nyert, folytatja munkáját. Csak a ki úgy ismeri hazánk történetét, mint Jókai, — a kinek ép ugy jutott a nemzet gyászából, mint a hogy szívvel-lelékkel osztottott annak örömeiben is, — csak a ki oly otthonos a budai várpalota termeiben, mint a mily közelből ismeri a nép baját, bánatát, — csak az ilyen író tártatja fel szemeink előtt az ellentétük folytán is kápráztató, de mindenesetre elbűvölő képet, melyek a legujabb regényében mint hőz, a »Lélekidomár« staffage-aként jelenkeznek.

A kiadásnak egyik legfőbb előnye, hogy füzetben jelenik meg, azt a legszegényebb ember is megszerezheti 20 kr-ával. — Előfizetni szándékozők forduljanak egyenesen Révai testvérekhez (Budapest, V. Váci-utca 1.)

A „Közhasznú Erdélyi képes naptár” az 1889. évre igen csinos kiállításban, változatos tartalommal megjelent Stein János kolozsvári könyvkereskedésében ára a csinos naptárnak 30 kr.

Uj hazai naptárak. A külföldi naptár-irodalom telejes termékeivel mind nagyobb tért hódít hazánkban, nemzetünknek még műveltebb köreiben is. Nem nyereségvágy, de a tiszta hazafiság vezérelte az „Országgyűlési Értesítő” kö- és könyvnyomdáját akkor, amikor nem tekintve a nagy anyagi kockázatra, a naptár-irodalom megindítását tűzte ki céljául, mely a külföldi, főleg a bécsi naptár-irodalommal a magyar piacra végleg leszorította. A nevezett nyomda kiadásában megjelent naptárak tartalom és kiállítási esztétikájában jóval fölülmúlják a külföldi naptár-irodalom hasonló termékeit és olcsóbbak azoknál. A csinoságuknál és szépségükönél fogva mindenkinek ajánlható naptárak a következők: Fővárosi zsebnaptár. A naptári részen kívül cím- és névtárat, a postai és távirati díjszabályokat, sorsjegy huzásokat, menetrendeket stb. foglalja magában. Fűzve 60 kr, kötve 1 frt. Tárcza-naptár. Két és négy oldalú névjegy alakú 20 kr. E naptárak az „Országgyűlési Értesítő” kö- és könyvnyomdájában (Budapest IV. ker., Gránátos-utca 16. szám) és minden fővárosi és vidéki könyvkereskedésben kaphatók.

A közönség köréből.*

Nyílt kérés Czenkalji urhoz!

Tisztelt uram! A „Brassó” szombati számának román lapszemléjéből vettem tudomást arról, hogy a mi kedves barátunk, a „Gazeta”, azt ajánlotta nekünk brassói magyaroknak, hogy hát tisztítsuk meg a levegőt: a hivatalokat, iskolákat, egyházakat s egyleteket, t. i. a magyarokat vigyük innen más felé.

Hát én istenem, nem is rossz kívánság! Vajjon nem mennénk-e szívesen, csak hogy valami jobb helyre, mint a szászok és oláhok közé?

Azonban a míg ilyen helyet nem fürkészünk ki, addig bezzeg csak itt maradunk, bármennyire is busul rajta a „Gazeta.”

De a szálláscsinalás alaposága céljából kérem Czenkalji urat, kérdezze meg a „Lensoros”-t, vajjon, ha elmegyünk, a csendőrséget is magunkkal vigyük-e? Mert hát a mi derék csendőrségünk nagyon „megcsufolja” a „Lensoros” gazdáját, ott lakik bolonyai házában s mert magyar házat csinál az ő oláh házából, nehogy a „Gazeta” sirjon érte, jó házbért is fizet neki. Egy olvasója.

Helyi és vidéki hírek.

Kitüntetés. A király Kisfaludi Liptay Istvánnak, a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium miniszteri tanácsosának, a közszolgálat és különösen az állategészségügy terén szerzett kiváló érdemei elismerésül, a Lipót-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta. Liptay miniszteri tanácsosnak — a ki már több hazai s külföldi érdemrend tulajdonosa — ezen újabb kitüntetése mindenütt igaz örömet fog kelteni. a hol e fáradhatatlan buzgalmu férfit, a kereskedelmi miniszterium egyik legképzett főtisztviselőjét csak ismerik.

A bolonyai szász papság. A Tontsch András hája által megürült bolonyai ág. ev. (szász) papi állásra csak egy komoly jelölt van, a kinek megválasztása csaknem bizonyosnak mondható: Imrich János volkányi pap, volt vidombáki kerületi oszágos képviselő.

Városi közgyűlés lesz holnap. Napirenden többek közt a regalemegváltás tárgyában a képviselőházhoz intézendő kérvény van; Wolf színház (vigadó) bérlo kérése 300 frt segélyért színházi felszerelésekre s néhány csekély jelentőségű ügy. — Vajjon a képviselő megadja-e a német szinigazgatónak a diszletek festésére kért 300 frtot? Nagyon kíváncsiak vagyunk igazán erre!

Tíz volt vasárnapról hétfőre virradó éjjel a Szt.-János utcában, melyet azonban sikerült hamar elfolytani.

A város utcái kegyetlenül szomorú állapotban vannak. Ilyen piszok, sár régen volt, mint most van, még a tavasi hirtelen olvadáskor sem. Napokon át nem lehet utcázni zlitót látni. Pedig ezért a piszokért a város lakossága csaknem 8000 frtot tartozik fizetni.

Tudorrá avatás. Mosoiu János a hrassói m. kir. illeték kiszabási hivatalhoz kinevezett pénzügyi fogalmazó gyakornok jelölt a napokban tudorrá avatott a kolozsvári Ferencz-József egyetemen.

E. M. K. E. gyűlés. Az E. M. K. E. brassóme gyei választmánya f. hó 30-án, pénteken, d. u. 2 órakor a magyar kaszinó könyvtár helyiségében ülést tart, melyre a t. választott és virilis tagok ezennel tisztelettel meghívtnak s egyidejűleg kéretnek, tekintettel a tárgyak fontosságára, lehető nagy számban megjelenni. Tárgyak: 1) Javaslát az igazgató-választmányhoz a jövő évre szóló új segélyek tárgyában. — 2) A vajda-hunyadi választmány átirata. — 3) A türkösi kisdédvő-intézet ügye. — 4) A színészeti szakosztály jelentése. — 5) Netaláni indítványok s időközben beérkező ügydarabok. — Brassó, 1888. november hó 24. Koós Ferencz, elnök; Szt. ényí József titkár.

A kereskedelmi kamarai titkár-választás ellen, a mint értesülünk, fellebbezés adatott be azok részéről — kettő kivételével — a kik a pályázat nélküli betöltés ellen szavaztak. A kereskedelmi kamaráról lévén szó, megjegyezzük még, hogy a kamara Hintz elhalt titkár özvegyének évi 600 frt kegydíjat szavazván meg, a miniszter ezt a javaslatot oly megjegyzéssel hagyta jóvá, hogy a kegydíj addig folyósítható, a míg a kamara bevételei fedezik a kiadásokat, de azontul nem. Mihelyt a segédtitkári állás betöltetik, beáll ez eset.

Ágyu-szállítás. Egy idű óta feltűnő sok ágyu szállítatik állomásunkon át Romániába

Rendőri hírek. (Kicsapongás.) Vasárnap d. u. egy kissé rőzsás kedélyhangulatú kazánkovács egy bolonyai nyilvános helyiségben minden ok nélkül skandalumot provokált s egy csomó üveget s poharat földhöz vágott. A rendőrség tiszteletét tette nála s meghívta egy kis hűsítőre, hogy azután rendőrileg megbüntesse. — (Lopás.) Kolter Ágnes, bikfalvi illetőségű cseléd szolgálati ideje alatt meglehetősen mennyiségű gyermek s női fehérneműt tüntettetett el gazdájából. Mikor azonban a lopott portékát haza akarta küldeni rajta vesztett és át is adatott a bíróságnak.

Gróf Bánffy Béla kerülete. A bánffy-hunyadi választó kerületben a Bánffy Béla gróf elhalálózása folytán megüresedett képviselőségre Barcsay Domokos birtokost emlegetik.

Egyházi kinevezések. Három érdemdus, általános tiszteletnek örvendő rom. kath. lelkézt ért a korona kitüntetése. Ő felsége ugyanis Ninger Ignác nagyszombati főesperes plébánosnak a szent-lelekről nevezett balthmonostori címzetes apátságot és Jung-Cseke Lajos székely-udvarbelyi főesperes-plébánosnak a bold. szűz-Máriáról nevezett veszprémvölgyi címzetes apátságot adományozta — és Markovics Jakab erzsébetvárosi főesperes plébánost pedig az erd. székeskáptalan tiszteletbeli kanonokjává nevezte ki. Üdvözljük az érdemdus főpásztorokat e kitüntetés alkalmából!

Egy örült hagyatéka.

„Sire!” — mondá egy férfi, a legegyszerűbb, közönséges napszámos, ruhába öltözve, Richelieuhez. Franciaország nagy miniszteréhez, — Sire, sikerült olyas valamit feltalálnom, mely nagygyá és gazdaggá fogja tenni azt az államot, mely megszerzi azt. Sire, akar-e nekem kegyesen audienciát adni? — Minthogy azonban Richelieu rossz kedvű volt, de a napszámos nem szűnt meg utána kiáltani, a miniszter elrendelte, a „bolondot” zárják el. De a napszámos ott sem hallgatott, sőt magára vonta egy nemes ember figyelmét, ki beszédbe ereszkedett vele, többször felkereste, kibocsátását kieszközölte s végül ily uton megtudta tőle találmányát, mely nem volt egyéb, mint a gőzerő feltalálása.

Eleintén minden nagy találmány nevetségesnek tűnik, sőt szándékosan is azzá teszik. De ha a tanuk száma feltartózatlanul gyarapodik, a tények pedig elvitázhatatlan bizonyosságot tesznek, akkor elvégre a legnagyobb kételynek s minden előítéletnek magától kell elesnie. Így bizonyítja a berlini poliklinika tanára, dr. Hoesch is a következőt; „Warner Safe Cure”-ját magamon is megpróbáltam, mert a legkisebb meg-hülés után rheumatismus és szív-dobogás rohant meg. Azóta ezen érzékenység csillapodott, elmúlt s szívverésem is csendesebb.” Sok ilyen s hasonló, orvosi s magánynyilatkozat van birtokunkban, melyek eléggé bizonyítják Warner Safe Cure nagy gyógyerejét, melynek egy-egy üvege 2 forint és kapható a legtöbb gyógyszerárban. — Ismertető ingyen s bérmentve küldetik Warner H. H. s társa által Pozsonyban.

Közigazdaság.

Uj ipartelep Háromszéken.

Horn Dávid budapesti nagykereskedőnek Zaturczky Gyula tulajdonát képező, Háromszéken fekvő erdőségeiben épülő nagy kiterjedésű gőzfűrészgára né

hány nap mulva tökéletesen be lesz fejezve, nagy öröme a szomszédos megyék szegény lakosságának, melynek egy része már hónapok óta ott keresi mindennapi kenyerét.

A gyár, valamint a Papolezról odavezető ut építése, eddig is több száz munkást foglalkoztatott. Hogy mily jótétemény ezen iparvállalat a környékbeliekre nézve, kitetszik abból is, hogy az erdei ut készítése 34 ezer forintba került, mely összeg kizárólag a háromszéki székelységnek jutott munka fejében osztály-részl.

A gyár felállítása körülbelül 120 ezer forintot emésztett fel. A villanyvilágítást a budapesti Ganz és társa cég állítá fel, a 6 kitűnő szerkezetű gattergép, valamint a körfűrészek s egyéb gépek a krampachj (szepesmegyei) vasgyárból kerültek ki; tehát minden része a gyárnak hazai készítmény.

A gyártelep, melyet az erdő tulajdonosának tiszteletére Gyulafalvának neveztek el, az ugynevezett Raska patak mellett gyönyörű vidéken terül el s az ott emelt épületek terjedelmüknél fogva már is egész falut képeznek.

Az állandóan odatelepitett munkások könnyebb-ségére a gyárkezelőség élelmiszer-raktárt rendeztetett be, hol minden a bevásárlási áron adatik el.

A gyár a jövő hó elsején kezdi meg működését, mely alkalommal megnyitó ünnepély is leend, a melyen a faipar iránt érdeklődők szívesen láttatnak.

Mint biztos forrásból értesülünk, Horn Dávid jövő évben még egy hat gatteros gőzfűrész fog az erdőnek ellenkező oldalán felállítani. A gyár évenként 80 ezer köbméter tönköt fog feldolgozni s mintegy 2—3 ezer vagon fenyődeszkát s épületfát Galaczon át keletre szállítani.

Belgiumba irányuló kivitelünk emelésére vonatkozólag a genti konzul a következőket jelenti: A Belgiumba való bevitelre főleg buza, buzaliszt, árpa é, kender alkalmasak. Magában Gentben 60 serfőzde van melyek közül némelyik 1,500—1,800 q. árpát dolgoz fel évenként. Az Oroszországból, Amerikából és más államokból behozott árpa ára métermázsánként 19 frank volt. Egy serfőzde a kitűnő minőségű magyar árpával is tett kísérletet, bár ennek ára jóval magasabb. A kender-fonók hajlandók volnának a kendert elfogadható árak mellett az osztrák-magyar monarchiából beszerezni. Buzalisztból — a magyar buzának ismert jó minőségénél fogva — az osztrák-magyar monarchia nagy mennyiséget szállíthatna, ha malmaink az itteni vevőket, az árak közlése mellett, mintaküldeményekkel látnák el.

E jelentést jó volna az erdélyrészi mezőgazdák-nak figyelembe venni. Hátha lehetne e czikkeket innen is kivinni. A helyett, hogy a kendert Romániába vigyék, oda lehetne vinni; árpánk is van elég a kivitelre.

Táviratok.

Budapest, nov. 27. (A „Brassó” eredeti távirata.) A kereskedelmi és iparkamara tegnapi ülésén a nagy számban megjelent tagok hazafias felháborodásukban kényszerítették Steinacker képviselőt, hogy pénteki nemzetellenes beszédéért a teljes ülés színe előtt bocsánatot kérjen. — Többen elmozdítását kérték, de a többség meglegedett a nyilvános bocsánatkéréssel. — Steinacker, ki addig a mellékszobában volt, sápadtan hallgatta a határozatot, melyet Kochmeister báró nyilvántott. Steinacker halálos csend közepette igazi bánat hangján, a melyet úgy mondja „sok tekintetben megérdemeltem, nemcsak jövőben leszek a magyar állameszmének hive, hanem eddig is az voltam. — Az állameszme ellen sem beszélni, sem írni nem fogok többé s midőn a megróvást elfogadom, igen szívesen teszek eleget a kamara kívánalmának ama kijelentéssel, hogy a magyar állameszmének feltétlen hive vagyok s kerülendém jövőre még színét is annak, hogy ez ne legyen így.” Steinacker beszéde kielégítő hatást tett.

Bukarest, nov. 27. (A „Brassó” ered. távirata.) A képviselőházban Blaremburg indítványt nyújtott be a galaczi s brazilai szabad kikötők visszaállítása iránt. A ház nagy tetszéssel fogadta az indítványt, kimondta a sürgősséget.

Newyork, nov. 27. (A „Brassó” eredeti távirata.) Az atlanti Océán egész partvidékén óriási órkán dühöngött, a vasuti közlekedés megakadt, sok hajó elpusztult, a kár igen nagy.

Kézdi-Vásárhely, nov. 27. (A „Brassó” eredeti távirata.) Nemes János gróf egyhangulag országgyűlési képviselővé választatott.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 10152. 1888.

Hirdetmény.

A Brassó városának a helypénzek és vásárdíjak beszedésére engedélyezett jog az 1889. évi január hó 1-től december hó 31-ig terjedő időtartamra leendő haszonbérbeadására iránt folyó évi december hó 6-án a városi gazdasági hivatalnál írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Minélfogva felhívjuk a vállalkozni ohajtók az eziránti az ajánlott évi bérleti összegnek 10%, nyi bánatpénzzel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlataikat folyó évi december hó 6-án délelőtti 12 óráig a városi gazdasági hivatal gondnokának Hintz Ernő urnak átnyújtani.

Az ajánlatok bizottságilag való felbontása ugyanazon napon délutáni 3 órakor a gazdasági hivatalnál történik.

Az ajánlatoknak tartalmazniok kell azon nyilatkozatot, hogy ajánlattevőnek az ajánlati és haszonbéri feltételek ismeretese a hogy azoknak magát teljesen aláveti. Ugy az ajánlott évi haszonbér összeg is számokhan és betűkben pontosan és világosan kiteendő.

A közelebbi ajánlati és szerződési feltételek a városi gazdasági hivatalnál a rendes hivatalos órákban az ajánlati tárgyalás napjáig betekintheők.

Brassó. 1888. nov. hó 20.

(197) 2-3

A városi tanács.

Ló- és mőlvölgyi marha-eladás.

A fogarasi álladalmi ménesbirtok igazgatósága részéről közhirre tetetik, hogy folyó évi december hó 4-én Fogaras városában tartandó országos vásáron 3 drb kisorolt használati ló és 16 darab különféle kőru mőlvölgyi marha, közöttük 3 drb fejős tehén, 9 drb üsző és 4 drb bika a vásártéren nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Fogarás, 1888. november 20.

404 1-3

Az igazgatóság.

Szám 4061.-1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járáshoz tartozó Vidombák községében a malomjog 1889. évi január hó 1-jétől fogva hat egymásután következő évre, azaz 1894. évi december hó 31-éig ajánlati versenytárgyalás és szóbeli árverezési útján haszonbérbe ki fog adatni, és pedig a község házánál 1888. évi december hó 3-án délelőtti 10 órakor.

Kikiáltási ár:

1. a két harmad részben a község, egyharmad részben az ev. luth. egyház tulajdonát képező műmalomért évenként 600 frt,

2. az egyház tulajdonát képező műmalomért 300 frt.

Mindazok, kik az árverezésben részt venni ohajtanak, kötelesek az árverezés kezdete előtt a kikiáltási árnak 10%-át az alólírott kezéhez bánatpénzzel letéteményezni s egyszersmind kellőleg igazolni, hogy esetlegesen a még kívántatott biztosítékot kiállítani képesek.

A község bélyegzett és 10%-os bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlat minden malomra nézve külön-külön, a kitűzött tárgyalást megelőző nap délutáni 6 órájáig a községi előjárásnál beadandók, ellenkező esetben el nem fogadtatik.

A közelebbi árverezési és haszonbéri feltételek az előjárásnál a hivatalos órákban megtekintheők.

Feketealom, 1888. november 20.

396 2-3

A járási főszolgabíró:
Kostend Vilmos.

Szám 4077.-1888.

Pályázat.

A Köhalom—Homoród—Mirk-vásári útszakaszon a 38. számú útkaparói állás megüresedvén, annak betöltésére folyó évi december hó 12-éig pályázat nyittatik. Miről pályázni kívánók azon felhívással értesítettnek, hogy fenti határidőn túl érkező folyamodványok tekinteten kívül fognak hagyatni.

Az állással 12 frtnyi utólagosan fizetendő havi bér van összekötve.

Köhalom, 1888. november 23.

403 1-3

A járási főszolgabíró:
Balthes.

Szám 478.-1888.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a közhalmi kir. járásbíró 1600./1887. számú végzése által Schüssburger Gewerbe Spar- u. Vorschus Verein javára Tanasie Grapa és társai ellen 1000 frt tőke, ennek 1886. évi március hó 19-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 92 kr., ugy jelen árverés kitűzésével 2 frt 40 krban felmerült és még felmerülendő költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és pedig: Tanasie Grapatól 2 ökör, 2 bival, 1 barna csikó, 1 kocza, Forsea Juontól 3 szekér, 10 szekér szena, Bussu Györgytől 4 ökör, 2 fejős, 2 meddő bival, 2 koczából álló és 1575 frtra becsült ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbíró 3329./1888. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Pálos község házánál leendő eszközzésére 1888. december hó 5-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legutóbb ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint lesz kifizetendő. Végül felhívjuk mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a menyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és a végrehajtási jegyző könyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztéét követő naptól számítottatik.

Köhalom, 1888. nov. hó 18.

(401/ 1-1

Zakariás,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 3851.-1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járásához tartozó Rozsnyó községben a koresmárlási és italméresi jog egy második, az 1888. évi december hó 5 én délelőtti 10 órakor a község házánál tartandó szóbeli árverezés alkalmával, az ottani előjárásnál betekintheő, következőképen módosított feltételek alatt haszonbérbe ki fog adatni:

1. A haszonbéri tartam csakis az 1889. évre terjed ki.

2. Az országos vásárokon való koresmárlás a haszonbérlok számára fentartatik.

3. A lakosoknak azon joga, a szükségelt italokat máshonnan beszerezni, beszünttetett.

Feketealom, 1888. november 21.

(398) 1-3.

A járási főszolgabíró:
Kostend Vilmos.

Wir suchen einen tüchtigen Reisenden f. d. Verkauf v. Caffee an Priv. u. Krämer. Verg. fl. 800 u. Prov. I-a Refer. erf.

395 3 3

F. Löding & Co., Hamburg.

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetében lehet megismerni és ez okból jönnék Richter kiadó intézetéhez a legszívesebben köszönő iratok „A betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomtatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevétel minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni ohajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címezzé a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipseben. A megküldés ingyen történik.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. sz. a.)

ajánlja ugy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

őszi és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb, a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendeletek gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női tenérműekben.

Ujpest, főuteza 75.

Ujpest, főuteza 75.

Első magyar

Aetherikus olajok, essenciák és coulörök stb. különlegességek gőzerőre berendezett gyára.

DIETRICH és FISCHER

Ujpest, főuteza 75.

felajánlják különlegességeiket, illó olajok-, couleürökben és kittinő

rum-essenciákban

főltulmulatlan kittinő minőségben, legolcsóbb árakon.

Ezen jeles készitmények minőségben kiállják a versenyt a külföld bármely hasonmúi készitményeivel.

Igen fontos regalbérlok, rum-, likör- és pálinkagyártóknak.

Árjegyzékek bérmentve.

Mindennemü szeszes italoknak a háztartásban való előállítására utasítási könyvecskével díjtalanul szolgálunk.

AZ „ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3 $\frac{1}{2}$ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10%^o jövedelem-adót.

Vásárol és elad „Albina”-zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papirt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással — azok természete szerint 6 $\frac{1}{2}$ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6 $\frac{1}{2}$ % mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6 $\frac{1}{2}$ —8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukaresti tőzsdén játszanak, 6 $\frac{1}{2}$ % mellett, árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi árfolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlásas eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina” tulajdonát képező külön vasuti vágánnyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt ugy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfiai.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délutáni 2 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.